

॥ १०२ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ १२७ ॥

वज्रेणास्त्रेणसंयोज्यविधिवत्कुरुनंदनः ॥ समादधन्महाबाहुर्गांडीवेक्षिप्रमर्जुनः ॥ २ ॥ तस्मिन्संधीयमानेतुशरेज्वलनतेजसि ॥ अंतरिक्षेमहानादोभूताना
मभवन्नृप ॥ ३ ॥ अब्रवीच्चपुनस्तत्रत्वरमाणोजनार्दनः ॥ धनंजयशिरश्छिंघिसैंधवस्यदुरात्मनः ॥ ४ ॥ अस्तंमहीधरश्रेष्ठंयियासतिदिवाकरः ॥ शृणुष्वैतच्च
वाक्यंमेजयद्रथवधंप्रति ॥ ५ ॥ वृद्धक्षत्रःसैंधवस्यपिताजगतिविश्रुतः ॥ सकालेनेहमहतासैंधवंप्राप्तवान्सुतं ॥ ६ ॥ जयद्रथममित्रघ्नंवागुवाचाशरीरिणी ॥
नृपमंतर्हितावाणीमेघदुंदुभिनिःस्वना ॥ ७ ॥ तवात्मजोमनुष्येन्द्रकुलशीलदमादिभिः ॥ गुणैर्भविष्यतिविभोसदृशोवंशयोर्द्वयोः ॥ ८ ॥ क्षत्रियप्रवरोलोकेनि
त्यंशूराभिसत्कृतः ॥ किंत्वस्ययुध्यमानस्यसंग्रामेक्षत्रियर्षभः ॥ ९ ॥ शिरश्छेत्स्यतिसंकुद्धःशत्रुश्चालक्षितोभुवि ॥ एतच्छ्रुत्वासिंधुराजोध्यात्वाचिरमरिंदमः
॥ १० ॥ ज्ञातीन्सर्वानुवाचेदंपुत्रस्नेहाभिचोदितः ॥ संग्रामेयुध्यमानस्यवहतोमहतींधुरं ॥ ११ ॥ धरण्यांममपुत्रस्यपातयिष्यतियःशिरः ॥ तस्यापिशतधामू
र्धाफल्यतिनसंशयः ॥ १२ ॥ एवमुक्त्वाततोराज्येस्थापयित्वाजयद्रथं ॥ वृद्धक्षत्रोवनंयातस्तपश्चोग्रंसमास्थितः ॥ १३ ॥ सोयंतप्यतितेजस्वीतपोघोरंदुरा
सदं ॥ समंतपंचकादस्माद्विर्वाणरकेतन ॥ १४ ॥ तस्माज्जयद्रथस्यत्वंशिरश्छित्त्वामहामृधे ॥ दिव्येनास्त्रेणरिपुहन्धोरेणाद्भुतकर्मणा ॥ १५ ॥ संकुंडलंसिंधु
पतेःप्रभंजनसुतानुज ॥ उत्संगेपातयस्वास्यवृद्धक्षत्रस्यभारत ॥ १६ ॥ अथत्वमस्यमूर्धानंपातयिष्यतिभूतले ॥ तवापिशतधामूर्धाफल्यसिनसंशयः ॥
॥ १७ ॥ यथाचेदंनजानीयात्सराजातपसिस्थितः ॥ तथाकुरुकुरुश्रेष्ठदिव्यमस्त्रमुपाश्रितः ॥ १८ ॥ नत्थसाध्यमकार्यंवाविद्यतेतवकिंचन ॥ समस्तेष्वपिलो
केषुत्रिषुवासवनंदन ॥ १९ ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंस्तृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ इंद्राशनिसमस्पर्शदिव्यमंत्राभिमंत्रितं ॥ २० ॥ सर्वभारसहंशश्वद्वंधमाल्यार्चितंशरं ॥
विससर्जार्जुनस्तूर्णसैंधवस्यवधेधृतं ॥ २१ ॥ सतुगांडीवनिर्मुक्तःशरःश्वेनइवाशुगः ॥ छित्त्वाशिरःसिंधुपतेरुत्पपातविहायसं ॥ २२ ॥ तच्छिरःसिंधुराजस्य
शरैरूर्ध्वमवाहयत् ॥ दुर्लदामप्रहर्षायसुहृदांहर्षणायच ॥ २३ ॥ शरैःकदंबकीकृत्यकालेतस्मिंश्चपांडवः ॥ योधयामासतांश्चैवपांडवःषण्महारथान् ॥ २४ ॥
ततःसुमहदाश्चर्यतत्रापश्यामभारत ॥ समंतपंचकाद्वात्यंशिरोयद्वहरत्ततः ॥ २५ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुवृद्धक्षत्रोमहीपतिः ॥ संध्यामुपास्तेतेजस्वीसंबंधीतव
मारिष ॥ २६ ॥ उपासीनस्यतस्याथरुणकेशंसंकुंडलं ॥ सिंधुराजस्यमूर्धानमुत्संगेसमपातयत् ॥ १२७ ॥